

Mál nr. 189/2017**M og
váttryggingafélagið V ábyrgðartryggingar X.****Vinnuslys við vöruflutninga 30.5.2016.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 14.6.2017, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 23.6.2017, ásamt afriti af tölvupósti V til lögmanns M dags. 3.3.2017 og tölvupósti vitnis til V dags. 10.2.2017.

Bréf lögmanns M dags. 28.6.2017, ásamt einblöðungi X með yfirskriftinni „Öryggismál“.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram sú lýsing á atvikum að M hafi verið að aflesta vagn með 8 metra rörum og hafi þau lent ofan á hendi hans þannig að hann slasaðist. Nánar er haft eftir M í tjónstilkynningu til V dags. 14.2.2017 að M hafi haldið undir annan endann á vöru sem hann var að afgreiða út en samstarfsmaður hans hafi haldið við hinn endann og misst takið á vörunni með þeim afleiðingum að fingur M varð undir henni. Sama frásögn kemur fram af hálfu M í tilkynningu hans til lögreglu á slysdegi, sbr. bókun úr dagbók hennar frá þeim degi. Í tölvupósti dags. 10.2.2017 kemur fram lýsing samstarfsmanns M á atvikum: „Við ætluðum að lyfta rörabúntinu á lyftaragafflana til að getað komið því útúr vagninum. Það var alveg mjög þungt og ég missti takið þegar við vorum varla búnir að koma því frá gólfinu, [M] hélt á búntinu með krossaða putta (eins og maður gerir þegar maður er að biðja til guðs) þannig að [M] náði ekki að sleppa rörinu áður en bylgjan sló höndunum hans í gólfið á vagninum.“

M telur að líkamstjón hans sé rakið til mistaka samstarfsmanns hans sem hafi misst takið á því sem þeir voru báðir að lyfta. Byrðin hafi verið þung, a.m.k. 60 kg, og telur M að gáleysi samstarfsmannsins felist í því að hafa sleppt byrðinni fyrirvaralaust, án þess að vara M við eða láta vita að hann væri í erfiðleikum með að lyfta þeirri byrði sem þeir voru að lyfta saman. Því til viðbótar telur M að vinnuveitandi hans, X, hafi ekki sinnt þeirri skyldu sinni að tryggja að gætt sé fyllsta öryggis á vinnustað með því m.a. að hafa ekki tryggt M og samstarfsmanni hans viðeigandi búnað til að flytja þá byrði sem þeir áttu að flytja og/eða ganga úr skugga um að þeir hafi haft líkamlegan styrk til verksins ella. Þær skyldur komi fram í almennum ákvæðum laga nr. 46/1980 og reglum settum á grundvelli þeirra. Einnig bendir M á að slys hans hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlitsins eins og 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 gerir ráð fyrir. M telur að X verði því að bera hallann af skorti á sönnun um málsatvik þar sem rannsókn fór ekki fram af hálfu Vinnueftirlitsins.

V telur að skaðabótaskylda sé ekki fyrir hendi af hálfu X. Ekki sé sýnt fram á að gáleysi samstarfsmanns M hafi leitt til slyssins heldur verði það, að hann missti tak á þeirri byrði sem þeir voru að lyfta sameiginlega, rakið til óhappatilviljunar. Samstarfsmaður M hafi ekki haft ráðrúm til að vara við þegar byrðin féll og ekki sé sýnt að hann hafi borið sig að því að lyfta henni með saknæmum hætti. V telur heldur ekki sýnt að brotið hafi verið gegn vinnuverndarlögum eða reglum að fela M og samstarfsmanni hans flutning á vörum með þeim hætti sem gert var.

Álit.

Af gögnum málsins verður ráðið að M hafi orðið óvinnufær á slysdegi og að skilyrði 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 hafi verið uppfyllt um tilkynningarskyldu X til Vinnueftirlitsins þegar í stað. Tilkynning X til Vinnueftirlitsins er ekki dagsett fyrr en 30.1.2017 og er ekki staðfest í gögnum málsins að X hafi sinnt henni með öðrum hætti en með þeirri tilkynningu. Verður því að leggja frásögn M til grundvallar af atvikum málsins.

Þegar litið er til þeirra frásagnar, sem ekki er að sjá að ágreiningur sé um á milli aðila, verður ekki annað séð en að M og samstarfsmaður hans, báðir starfsmenn X, hafi verið að lyfta um 60 kg byrði þegar samstarfsmaður missir skyndilega tak á byrðinni. Ekki verður annað séð en að atvikið hafi átt sér stað í þann mund sem þeir eru að lyfta byrðinni og að það gerist skyndilega. Eins og frásögn M

liggur fyrir í gögnum málsins er ekki hægt að álykta af henni að samstarfsmaður hans hafi sýnt gáleysi þegar hann lyfti títtnefndri byrði og það hafi leitt til þess að hann missti takið á henni. Verður að líta svo á að meðan slíkt er ekki sannað þá hafi verið um óhappatilviljun að ræða sem X ber ekki skaðabótaábyrgð á. Þegar litið er til laga og reglna á sviði vinnuverndar þá er ljóst að þær skyldur sem X hefur til að tryggja öryggi starfsmanna sinna á vinnustað eru nokkrar. Verður þó ekki heldur séð af frásögn M að slíkar skyldur hafi verið vanræktar þannig að metið sé X til sakar. Verður því ekki heldur fallist á skaðabótaskyldu af hálfu X vegna þess.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 17. ágúst 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.